

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Antigonus, Dux & Pontifex Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Herodes eundem sibi quoque contra adversarios, ex Judæis Primates, pecuniis conciliare.

Antigonus
Aristobuli fi-
lius Dux &
Pontifex sit.
c. 23.

Labienus interim apud Parthorum Regem auxilia pro Cassio & Bruto urgebat. Nuntiata verò nunc eorum clade, quòd nullam à Victoribus veniam sibi speraret, ejurato Romano nomine apud Parthos vivere decrevit, Parthisque author fuit, ut Syriam Romanis eriperent, eique bello se Ducem obtulit. Persuasus Rex ei suum Pacorum filium cum magnis copiis committit; quorum Labienus præsidia ab Antonio in Syria relicta facile deditio accepit; occupatæque Apamea & Antiochia tota Syria potitus est excepta Tyro, quam Parthi neque vi, quòd classe carerent, neque suasionem à Romanis abducere potuerunt. Antigonus hac occasione utendum ratus Pacoro mille talenta promittit, si Regnum Judææ in se transferret, Phasaëlum, & Herodem alienigenas & Romanis addictos interficeret. Igitur Pacorus in Palæstinam progressus Hircanum Pontificatu exiit, Antigonum Regem Judææ renuntiat; & ne Hircanus populi favore in pristinam restitueretur dignitatem, mutilatis auribus eum abduxit, uti & Phasaëlum Herodis fratrem; qui autem vinculorum impatiens capite ad saxum illiso mox vitam finiit. Herodes fugâ elapsus primò in Arabiam, inde in Ægyptum, denique Romanam ad Antonium & Cæsarem confugit.

Ab A. 3958.

Antigonus, Dux & Pontifex Judæorum.

Herodes Antipatri filius
Romæ Rex
Judææ nominatur. 3961.
c. 26.

Herodes cum Antonio omnia narrasset, quæ cum fratre atque Hircano à Parthis & Antigono passus esset, commiseratione commotus Antonius magis adhuc quàm antea Herodi favere cœpit; eidemque etiam Cæsarem propensum reddidit propter Antipatrum Patrem, & pecuniæ vim ingentem, quam pollicebatur. Itaque convocato Senatu cum docuisset Antonius conducere ad bellum Parthicum, quod parabatur, Herodem in Judæa regnare, Antigonus hostis est declaratus; Herodi verò Regis nomen præter spem omnium suffragiis delatum est. Dimisso deinde Senatu Antonius & Cæsar medium habentes Herodem exiverunt, Consulibus, cæterisque Magistratibus sequentibus, ac in Capitolium deducuntibus; ubi post sacra ibi facta novus Rex ab

ab Antonio grandi convivio exceptus est invitato Cæsare, Senatu, & cunctis Senioribus Romanis.

Interea cum copiis ab Antonio Ventidius in Syriam missus rem contra Parthos benè gessit, eosque aliquot præliis victos totâ Syriâ ejecit. Venit quidem etiam in Judæam, verùm ab Antigono largitione pecuniarum à Jerosolymâ oppugnatione repulsus, & ab Antonio revocatus Romam rediit, ut de Parthis, qui à Crassi clade Romanis terrori fuerant, triumpharet. Post hujus discessum Antonius Provinciam Syriæ regendam Sosio tradidit cum exercitu, & mandatis, ut junctis copiis Herodem in Regnum Judææ inmitteret; qui, ex quo Româ profectus Ptolemaidem appulit, non mediocres copias tum ex conductitio, tum ex gentis suæ milite collegerat. Itaque cum priùs in Galilæa cum Antigoni Duce feliciter conflixisset, inde exercitum Jerosolymâ admovit, cui se brevi post Sosius cum copiis Romanis junxit, & obsidionem vehementer urfit, quæ tamen ultra quinque menses protracta est. Ea durante Herodes Samariam digressus Mariamnem Alexandri filiam & Hircani Pontificis Neptem, sibi jam ante desponsatam uxorem duxit, ut ob hanc affinitatem regii generis mortuo Antigono, à Judæis Regno tantò dignior censeretur. Interim obsessis non labore tantum sed & fame, quòd tunc annus Sabbathicus esset, fatigatis, demum ipsa Jejunii die capta est urbs sancta, cædibusque repleta Romanis longa obsidione exacerbatis. Antigonus Sosio ad genua procidit, quem tamen, nihil ejus fortunam miseratus, in vincula conjecit, vincitumque secum Antiochiam duxit, ubi tunc erat Antonius.

Herodes veritus, ne Antigonus ab Antonio Romam perductus apud Senatum Jure secum contenderet, docens se regnum sanguine, Herodem verò plebejum, multis pecuniis, precibusque instittit apud Antonium, ut Antigonom tolleret, negans se Regem fore, quamdiu ille viveret. Qui etiam exoratus Herodem hoc metu liberavit, & Antigonom Antiochiæ cruci affixum jugulavit, non aliam ob causam, quam quòd avitam hæreditatem servare adversus Romanorum & Herodis tyrannidem conatus esset. Itaque Machabæorum, imò & Judæorum Principatus desit, cœpitque impleri Jacobi Patriarchæ vaticinium de non auferendo sceptro de Juda, donec veniat, qui mittendus est.

Herodes Jerosolymam capit. c. 26. & 27.

Antigonò jugulatò Scæptrum de Juda & Judæis auferretur. Jos. l. 15. c. 8.

est. Hactenus enim Judæi, licet subessent, ac servirent nunc Assyriis, nunc Babyloniis, deinde Persis, Græcis, Ægyptiis, & Romanis; semper tamen habuerunt Principes ac Pontifices à se lectos ex gente & Regno Judaico, qui Rempublicam administrarent. Nunc verò primùm Herodes ex Patre Idumæo, aut ut aliivolunt, ex Ascalonita, & Matre Arabe natus, atque adeo Idumæus aut Ascalonita invitò populò Judaicò Romanorum armis atque potentiâ in Regnum intruditur, & regnat, dum Messias jam prope est in januis.

Ab A. 3964

Herodes, Rex Judæorum.

Herodes vi-
vò Hircanò
Ananelum
creat Ponti-
ficem.
Jof. l. 15. c. 1.
& 2.

Ei substituit
Aristobu-
lum, quem
autem brevi
è medio tol-
lit.
c. 2. & 3.

Herodes jam rerum Dominus, ut se undique tutum redderet, Optimates, quotquot Antigono favere suspicio fuit, sustulit, appositis ad portas custodibus, qui etiam sandapilas mortuorum scrutarentur, ne quis effugeret. Hircanus interim ante tres annos abductus à Parthis degebat Babylone in magna Judæorum ibi frequentia, qui Pontificem suum ita reverebantur, colebantque, ut non admodum præsentis eum fortunæ pœniteret. Hic ubi rescivit, Herodem Regem esse, obtenta à Partho licentia rediit in Judæam, sperans Herodem ob pristina in eum, totamque ejus familiam beneficia gratum fore. Et verò Herodes senem in honore habuit, ubique primum ei locum tribuendo. Quia tamen ob deformitatem non decebat, mutilatum auribus Pontificia dignitate fungi, Ananelum quendam de genere sacerdotali è Babylonia adductum Pontificem creat, Judæis omnibus frementibus, & injuriam sibi, Deoque fieri non obscure significantibus.

Præcipuè Alexandra Hircani filia, & Herodis Socrus impatientissimè tulit, filium suum Aristobulum, quem præter filiam Mariamnem Herodis jam uxorem habebat, homini obscuro posthabitu. Unde nihil non egit, ut filius Pontifex fieret, quem etiam Herodes denique ad sedandas discordias domesticas Ananelo iterum deposito Successorem dedit. Erat Aristobulus iste septendecim annorum adolescens, spes unica regii generis apud Judæos. Unde timens Rex, ne, Alexandrâ id per Cleopatram, apud quam plurimùm poterat, agente, aliquando se dejecto in Regnum suorum Majorum ab Antonio eveheretur, Juvenem tollere constituit. Cùmque non diu post Aristobulus in festo Sce-